

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/566/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912213080
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6912213080.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSŤ, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti odporcovi Slovenskej republiky, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 6C/205/2012-48 zo dňa 10. decembra 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým uznesením zamietol návrh navrhovateľa na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) a § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že o námietke zaujatosti sudcov okresného súdu bolo rozhodnuté Krajským súdom v Banskej Bystrici uznesením č. k. 24NcC 414/2012 zo dňa 10. 10. 2012, ktorým zákonnú sudkyňu v tejto veci nevylúčil z konania. Zo sudcov okresného súdu bol vylúčený z prejednávania a rozhodovania vo veci len JUDr. Ivan Ďalak, ktorý konal v exekučných veciach, z ktorých navrhovateľ odvodzuje svoje nároky. Samotná skutočnosť, že navrhovateľ s týmto rozhodnutím nie je spokojný a podal preto sťažnosť na Ústavný súd SR, nie je dôvodom na prerušenie konania. Poukázal pritom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/102/2013 zo dňa 11. 03. 2013 v obdobnej veci, týkajúcej sa tých istých účastníkov. Podľa tohto rozhodnutia samotný subjektívny názor účastníka konania nezakladá ešte bez ďalšieho dôvod pre legitímne obavy z jeho nestranného a nezaujatého rozhodnutia. Poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 31. 05. 2010 sp. zn. 3Nc/14/2010, podľa ktorého dôvod na vylúčenie sudcu (§ 14 ods. 1 O. s. p.) nezakladá sa na skutočnosť, že sudca má prejsť a rozhodnúť vec, v ktorej žalovaným je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo a bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne (podľa tvrdenia navrhovateľa) svojím nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť odporcu za majetkovú a nemajetkovú ujmu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z..

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej 15 dňovej lehote (§ 204 ods. 1, veta prvá, O. s. p.) odvolanie navrhovateľ. Mal za to, že dôvod na prerušenie konania preukázal. Namietal porušenie základného práva na prejednanie a rozhodnutie veci nestranným súdom, keď už v žalobe upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd v označených skutočnostiach nevzhliadol dôvod na vylúčenie sudcu nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Podľa neho sudkyňa Okresného súdu Rimavská Sobota má pomer k veci. K takémuto názoru dospeli aj iné krajské sudy v Slovenskej republike, ktoré v dôvodoch rozhodnutí o vylúčení sudcov konkrétneho súdu uviedli, že súd musí konať nestranne a musí sa navonok aj javiť ako nestranný. Navrhovateľ práve s vedomím, že názor krajského súdu vo veci nestrannosti pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu neobstojí, podal ústavnú sťažnosť pre

porušenie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Namietal, že nie je prípustné, aby do rozhodnutia ústavného súdu sa v konaní o veci samej pokračovalo, a aby tento naďalej vykonával úkony, a aby vo veci rozhodoval vylúčený sudca. Navrhol preto napadnuté uznesenie okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a opätovné rozhodnutie.

Odporca sa nevyjadril k odvolaniu navrhovateľa.

Krajský súd, ako súd odvolací podľa ustanovenia § 10 ods. 1 O.s.p., po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania s odkazom na ustanovenie § 214 ods. 2 O.s.p. uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdil podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O.s.p. z nasledovných dôvodov:

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že predmetom odvolania navrhovateľa je procesné rozhodnutie okresného súdu týkajúce sa návrhu navrhovateľa na prerušenie konania.

Podľa ustanovenia § 109 ods.1, 2 O. s. p., súd konanie preruší, ak a) účastník stratil spôsobilosť konať pred súdom a nie je zastúpený zástupcom s plnomocenstvom pre celé konanie; b) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska, c) rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy. Pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak a) sa účastník nemôže konania zúčastniť pre prekážku trvalejšej povahy alebo preto, že jeho pobyt nie je známy; b) zákonný zástupca účastníka zomrel alebo stratil spôsobilosť konať pred súdom; c) prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

V priebehu občianskeho súdneho konania môžu nastať určité okolnosti, ktoré znemožňujú pokračovať v konaní o danej veci buď na prechodný čas, alebo natrvalo. Občiansky súdny poriadok ich označuje ako prekážky postupu konania s odkazom na ustanovenie § 107 O. s. p. Ak nastane okolnosť, ktorá trvalo znemožňuje pokračovať v konaní a vec meritórne rozhodnúť, súd uznesením konanie zastaví. Súd uznesením preruší konanie, ak nastane okolnosť, ktorá bráni pokračovať v konaní na prechodný čas. Súd ex offio obligatórne preruší konanie v prípadoch taxatívne vymenovaných v ustanovení § 109 ods. 1 O. s. p.. Súd môže fakultatívne prerušiť konanie podľa ustanovenia § 109 ods. 2 O. s. p., ak pred prerušením konania urobil iné vhodné opatrenia procesného charakteru, ktoré ale neodstránili okolnosť brániacu v pokračovaní v konaní. Osobitný spôsob obligatórneho prerušenia konania vyplýva z ustanovenia § 110 O.s.p..

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľ podal na okresný súd návrh, ktorým sa domáhal zaplata náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších právnych predpisov. Navrhovateľ v návrhu na začatie konania namietol z dôvodu zaujatosti všetkých sudcov okresného súdu z titulu, že okresný súd svojím nelegálnym konaním (nesprávnym úradným postupom) zapríčinil vznik škody na strane navrhovateľa, a teda nemohol byť orgánom súdnej moci, ktorý by o škode rozhodoval s tým, že pridelením veci niektorému sudcovi okresného súdu by bolo porušené právo navrhovateľa na prerokovanie veci nezávislým a nestranným súdom. Podľa navrhovateľa na okresnom súde neexistoval sudca, ktorý by nebol vo veci zaujatý (vzhľadom na pomer k veci a k účastníkom), v dôsledku čoho boli sudcovia okresného súdu vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, preto navrhol podľa ustanovenia § 12 O. s. p. prikázať vec inému súdu.

Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 24NcC/414/2012 zo dňa 10. 10. 2012 (súdom nadriadeným podľa ustanovenia § 16 O. s. p.) bolo rozhodnuté o námietke zaujatosti, pričom sudcovia okresného súdu neboli vylúčení z prejednávania a rozhodovania vo veci, okrem iných vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 6C/205/2012, s výnimkou sudcu len JUDr. Ivan Ďalak.

Navrhovateľ elektronickými prostriedkami doručil okresnému súdu návrh na prerušenie konania vrátane sťažnosti na porušovanie základného práva žalobcu zaručeného v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, t. j. práva na súdnu ochranu a osobitne práva na zákonného sudcu (článok 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) a práva na prerokovanie veci nestranným súdom a tiež do základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, t. j. práva na nestranný súd zriadený zákonom adresovanej Ústavnému súdu Slovenskej republiky týkajúcej sa uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 24NcC/432/2012.

Odvolací súd mal preukázané, že v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 4C/205/2012 Krajský súd v Banskej Bystrici o námietke zaujatosti nerozhodol uznesením sp. zn. 24NcC/432/2012, navrhovateľ nepredložil právne relevantný dôkaz preukazujúci podanie ústavnej

sťažnosti proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 24NcC/414/2012 zo dňa 10. 10. 2012. I keby bola Ústavnému súdu Slovenskej republiky predložená sťažnosť proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorým rozhodol o námietkach zaujatosti vznesených navrhovateľom, nebol by podľa názoru odvolacieho súdu dôvod na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) O. s. p., pretože otázku, či vo veci rozhodoval vylúčený sudca, môže preskúmať súd vyššieho stupňa v riadnom inštančnom postupe na základe riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov, nie ústavný súd v konaní o sťažnosti žalobcu, ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa článku 46 ods. 1 a článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako to vyplýva z uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky v skutkovo a právne totožnej veci napr. sp. zn. I. ÚS 89/2013 zo 06. 02. 2013, I. ÚS 92/2013 zo dňa 13. 02. 2013, ktorými sťažnosti obchodnej spoločnosti Pohotovosť, s. r. o. proti uzneseniam Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorými rozhodol tak, že nevylúčil všetkých sudcov okresného súdu z prejednávania a rozhodovania veci na návrh navrhovateľa odmietol pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na ich prerokovanie a rozhodnutie.

Zároveň ani skutočnosť, na ktorú poukázal navrhovateľ v odvolaní, že v obdobných prípadoch iné nadriadené súdy v právne a skutkovo zhodnej veci vylúčili všetkých sudcov príslušného súdu, nie je dôvodom na prerušenie konania z dôvodu, že v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 6C/205/2012 bolo vydané uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 24NcC/414/2012 zo dňa 10. 10. 2012, ktoré je právoplatné, a teda zásadne nezmeniteľné, pričom je záväzné pre účastníkov v predmetnom súdnom konaní.

So zreteľom na to, žiadna z odvolacích námietok navrhovateľa nebola uplatnená dôvodne, pričom prvostupňový súd v uznesení, ktorým návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol, aplikoval správny právny predpis, správne ho aj vyložil s poukazom na to, že v danom prípade nie sú splnené podmienky pre obligatórne ani fakultatívne prerušenie konanie podľa ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b) O. s. p., alebo ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p., pretože v danom prípade rozhodnutie súdu nezávisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený súd riešiť ani ako otázku predbežnú a taktiež neprebíha žiadne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu a ani súd nedal na takéto konanie podnet, zároveň nie sú splnené podmienky pre prerušenie konania podľa ustanovenia § 110 O. s. p., odvolací súd potom uznesenie prvostupňového súdu ako vecne správne podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.